

Referat fra medlemsmøte 5. november 2024

President Ursula ønsket velkommen 14 medlemmer som hadde kommet for å høre overbetjent Finn Arne Hvalbye snakke om politiets rolle i samfunnets innsats mot ungdomsproblemer. Det var ingen bursdager å feire, så Hanne Gunn ble invitert til å holde tre-minutteren for oss. Med sin bakgrunn fra Røde Kors var det ingen stor overraskelse at hun benyttet sin tid til å minne oss på viktigheten av sivil beredskap i disse usikre tider. Vi hadde nylig fått en brosjyre i posten, med retningslinjer for hva som var lurt å ha i huset av mat og drikke i påkommende krisetider, men la spesiell vekt på hvilken rolle vi kunne spille for våre medmennesker i en desperat situasjon. Man burde se seg rundt, og merke seg om det var noen i nabolaget som kanskje kunne trenge en hjelpende hånd i spesielle situasjoner, folk som kanskje var avhengige av strøm for varme. Skulle strømmen så bli borte, ville de som fortsatt kunne fyre med ved, kanskje invitere folk rundt seg bokstavelig talt inn i varmen. Man kunne ha beredskapsvenner, og således ikke bare få hjelp, men gi hjelp der det trengtes.

Finn Arne Hvalbye presenterte seg, og kunne fortelle om en over førti år lang karriere innen politiet. Mye hadde skjedd under den tiden, og han nevnte på utfordringen som lå i at ettersom samfunnet endret seg, måtte politiet også endre seg. Endrede behov og prioriteringer kunne skape uro på arbeidsplassen, og når avgjørelsene ofte følte mer politisk begrunnet, enn faglig, så kunne resultatet bli møtt med blandede følelser hos de ansatte. Hvalbye sa at den faglige kulturen kunne variere fra distrikt til distrikt, noe han syntes var greit så lenge det ikke dreide seg om ukultur. Tidligere var politimannen(kvinnen) en generalist, og gjorde alt, mens den senere tid har krevd at politifolk har måttet spesialisere seg på forskjellige områder, noe som har krevd vedlikehold av kompetansen. og kvaliteten av denne er sikret ved årlig godkjenning.

Nærpolitireformen synliggjorde at kompetansen lokalt var viktig, men at slik kompetanse er ressurskrevende. Det blir derfor utfordrende å søke å kutte i utgifter, når man i tilfeller er underbemannet. Tettheten av politifolk i Norge er på 1,7 stillinger pr 1000 innbyggere, mens målet er 2. Dette gjør at systemet er sårbart, da kapasiteten tilsier at man får problemer dersom man får flere enn en utrykning av gangen. Folks psykiske helse, samt rus og lovliggjøring av dop til eget bruk, gjør arbeidsdagen til politiet mer risikobetonet. Før syntes det å være en sperre som tilsa at man ikke øvet vold mot politiet, særlig ikke mot den kvinnelige delen av staben, men nå virker det som om denne sperren ikke lenger

slår inn så automatisk. Dette har medført at enkelte har fått nok, og slutter i jobben, mens behovet for økt rekruttering så absolutt er til stede.

Hva gjør man når ressursene ikke er tilpasset samfunnets behov, sukket Hvalbye, og mottok applaus for sitt gode foredrag.

Presidenten ønsket oss vel hjem, og avsluttet møtet.